

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 30 czerwca 2010 r.**

dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia EOG przeciwko przedsiębiorstwom ArcelorMittal, Emesa/Galycas/ArcelorMittal (España), GlobalSteelWire/Tycsa, Proderac, Companhia Previdente/Socitrel, Fapricela, Nedri/HIT Groep, WDI/Pampus, DWK/Saarstahl, voestalpine Austria Draht, Rautaruukki/Ovako, Italcables/Antonini, Redaelli, CB Trafilati Acciai, I.T.A.S., Ori Martin/Siderurgica Latina Martin, Emme Holding

(Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca)

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4387 (wersja ostateczna), zmieniona decyzją Komisji z dnia 30 września 2010 r. notyfikowaną jako dokument nr C(2010) 6676 (wersja ostateczna) i decyzją Komisji z dnia 4 kwietnia 2011 r. notyfikowaną jako dokument nr C(2011) 2269 (wersja ostateczna))

(Jedynie teksty w języku angielskim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim i włoskim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 339/06)

Dnia 30 czerwca 2010 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz w art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienia EOG), zmienioną decyzjami Komisji z dnia 30 września 2010 r. i z dnia 4 kwietnia 2011 r. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnicy handlowej.

1. WPROWADZENIE

(1) Niniejsza decyzja adresowana jest do 36 osób prawnych należących do 17 przedsiębiorstw produkujących stal sprężającą w związku z ich udziałem w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE oraz art. 53 Porozumienia EOG. Podmioty te uczestniczyły w praktykach polegających na ustalaniu cen i kontyngentów, podziale klientów i wymianie poufnych informacji handlowych w ramach kartelu dotyczącego stali sprężającej z wyłączeniem specjalnych spletek i rozpórek. Kartel trwał od stycznia 1984 r. do września 2002 r. i dotyczył wszystkich państw, które wówczas tworzyły UE-15, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Grecji. Kartel dotyczył również Norwegii. Działanie kartelu zostało wstrzymane w 2002 r., kiedy przedsiębiorstwo DWK/Saarstahl ujawniło jego istnienie, działając na mocy wprowadzonego w tym samym roku obwieszczenia Komisji w sprawie zwolnienia z grzywny ⁽²⁾.

2. OPIS SPRAWY**2.1. Procedura**

(2) Postępowanie wszczęto na podstawie wniosku o zwolnienie z grzywny przedstawionego przez przedsiębiorstwo DWK Drahtwerk Köln GmbH (DWK) w dniu 18 czerwca 2002 r.

(3) W następstwie przekazanych informacji w dniach 19–20 września 2002 r. przeprowadzono inspekcje w lokalach 14 przedsiębiorstw w 6 państwach.

(4) Następnie między dniem 21 września 2002 r. a dniem 28 czerwca 2007 r. Komisja otrzymała wnioski o zwolnienie z grzywny od sześciu przedsiębiorstw. W odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji cztery przedsiębiorstwa przekazały również informacje obciążające je.

(5) Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wystosowano kilka wniosków o przekazanie informacji do wszystkich przedsiębiorstw uczestniczących w uzgodnionych praktykach antykonkurencyjnych, a także w dniach 7–8 czerwca 2006 r. przeprowadzono dodatkowe inspekcje w lokalach p. (...), zewnętrznego konsultanta (włoskiej części) kartelu.

(6) Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przyjęto w dniu 30 września 2008 r., a spotkanie wyjaśniające odbyło się w dniach 11 i 12 lutego 2009 r.

(7) W dniu 30 czerwca 2010 r. Komisja przyjęła decyzję, a w dniu 30 września 2010 r. zmienioną decyzję korygującą niektóre błędy w obliczeniach grzywny.

(8) W dniu 4 kwietnia 2011 r. Komisja przyjęła kolejną zmienioną decyzję i zastosowała w niej margines swobody w celu obniżenia grzywny, którym w sposób wyłączny

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywny oraz zmniejszania grzywny w przypadkach karteli (Dz.U. C 45 z 19.2.2002, s. 3).

podlegały cztery z przedsiębiorstw uczestniczących w kartelu, tzn. dotyczyły one jedynie okresów, w których odnośne osoby prawne uczestniczyły w kartelu bez swoich obecnych spółek dominujących, przez co wysokość tych grzywien nie była nieproporcjonalna do rozmiarów i obrotów tych przedsiębiorstw. Komisja obniżyła odnośne grzywny do wysokości dziesięciu procent własnych obrotów odnośnych osób prawnych.

2.2. Krótki opis naruszenia przepisów

- (9) Omawiana sprawa dotyczy naruszenia przepisów art. 101 TFUE oraz – od dnia 1 stycznia 1994 r. – art. 53 Porozumienia EOG, w odniesieniu do stali sprężającej z wyłączeniem specjalnych splotek i rozpórek. Stal sprężająca składa się z długich, poskręcanych drutów stalowych stosowanych wraz z betonem na budowach w celu tworzenia fundamentów, balkonów lub mostów, a także w inżynierii podziemnej i przy budowie mostów.
- (10) Odnośni dostawcy uczestniczyli w praktykach polegających na ustalaniu cen i kontyngentów, podziale klientów i wymianie poufnych informacji handlowych w ramach kartelu trwającego ponad 18 lat, co najmniej od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 19 września 2002 r. Oprócz tego przedsiębiorstwa te monitorowały uzgodnienia dotyczące cen, kontyngentów i klientów poprzez system krajowych doradców i umów dwustronnych. Niektórzy dostawcy uczestniczyli również w szczególnej formie podziału klientów na rzecz jednego dużego klienta ze Skandynawii. Charakter naruszenia sprawia, że stanowi ono jeden z najcięższych rodzajów naruszenia przepisów art. 101 TFUE.

(11) Kartel polegał na ogólnoeuropejskim uzgodnieniu, nazywanym początkowo „Club Zurich”, co odnosiło się do miejsca, w którym odbywały się pierwsze posiedzenia kartelu, a później „Club Europe”. Jednak istniały również dwa uzgodnienia regionalne, we Włoszech („Club Italia”) i w Hiszpanii/Portugalii („Club España”). Różne uzgodnienia kartelu stanowiły jedno, złożone i ciągłe naruszenie, ponieważ były one wzajemnie powiązane poprzez powtarzające się elementy, jeśli chodzi o zakres terytorialny, uczestników i chronologię zdarzeń. Wspólny był również cel i stosowano identyczne mechanizmy. Rzeczywistym celem kartelu była stabilizacja udziałów rynkowych dostawców w celu stabilizacji cen i łatwiejszego podnoszenia cen. Dokonywano tego poprzez uzgadnianie kontyngentów, cen i podziału klientów. Uzgodnienia były monitorowane oraz wprowadzono mechanizmy kompensacyjne. Ponadto uczestnicy poszczególnych uzgodnień wiedzieli o wzajemnych próbach stabilizacji udziałów rynkowych i cen, a także podejmowano starania w celu uzgodnienia wspólnej równowagi i wspólnego ustalenia cen.

(12) Przedsiębiorstwa uczestniczące w kartelu spotykały się zazwyczaj przy okazji oficjalnych spotkań handlowych w hotelach w całej Europie. Komisja ma dowody dotyczące ponad 550 spotkań kartelu.

2.3. Adresaci decyzji i okres trwania naruszenia przepisów

(13) Adresaci decyzji uczestniczyli w odnośnym naruszeniu przepisów co najmniej w następujących okresach:

	Przedsiębiorstwo tworzone przez	Okres udziału w naruszeniu
1.	a) ArcelorMittal Wire France SA	1.1.1984–19.9.2002
	b) ArcelorMittal Fontaine SA	20.12.1984–19.9.2002
	c) ArcelorMittal Verderio Srl i	3.4.1995–19.9.2002
	d) ArcelorMittal	1.7.1999–19.9.2002
2.	a) Emesa-Trefilería SA	30.11.1992–19.9.2002
	b) Industrias Galycas SA	15.12.1992–19.9.2002
	c) ArcelorMittal España SA i	2.4.1995–19.9.2002
	d) ArcelorMittal	18.2.2002–19.9.2002
3.	a) Moreda-Riviere Trefilerías SA	10.6.1993–19.9.2002
	b) Trenzas y Cables de Acero PSC, SL	26.3.1998–19.9.2002
	c) Trefilerías Quijano SA i	15.12.1992–19.9.2002
	d) Global Steel Wire SA	15.12.1992–19.9.2002
4.	SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria SA i Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras SA	7.4.1994–19.9.2002
5.	voestalpine Austria Draht GmbH i voestalpine AG	15.4.1997–19.9.2002
6.	Fapricela Industria de Trefilaria SA	2.12.1998–19.9.2002

	Przedsiębiorstwo tworzone przez	Okres udziału w naruszeniu
7.	Proderac Productos Derivados del Acero SA	24.5.1994–19.9.2002
8.	a) Westfälische Drahtindustrie GmbH b) Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft GmbH & Co. KG c) Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG	1.1.1984–19.9.2002 3.9.1987–19.9.2002 1.7.1997–19.9.2002
9.	a) Nedri Spanstaal BV b) Hit Groep BV	1.1.1984–19.9.2002 1.1.1998–17.1.2002
10.	DWK Drahtwerk Köln GmbH i Saarstahl AG	9.2.1994–6.11.2001
11.	Ovako Hjulbro AB, Ovako Dalwire Oy Ab, Ovako Bright Bar AB i Rautaruukki Oyj	23.10.1997–31.12.2001
12.	Italcables SpA i Antonini SpA	24.2.1993–19.9.2002
13.	Redaelli Tecna SpA	1.1.1984–19.9.2002
14.	CB Trafalati Acciai SpA	23.1.1995–19.9.2002
15.	I.T.A.S. — Industria Trafileria Applicazioni Speciali — SpA	24.2.1993–19.9.2002
16.	a) Siderurgica Latina Martin SpA i b) ORI Martin SA	10.2.1997–19.9.2002 1.1.1999–19.9.2002
17.	Emme Holding SpA	4.3.1997–19.9.2002

2.4. Środki zaradcze

2.4.1. Podstawowa wysokość grzywny

- (14) Ustalając wysokość grzywny, Komisja uwzględniła wielkość sprzedaży przedsiębiorstw działających na odnośnym rynku w ostatnim roku przed zakończeniem kartelu (w 2001 r., z wyjątkiem DWK – w 2000 r.), bardzo poważny charakter naruszenia, zakres geograficzny kartelu oraz długi czas jego trwania.

2.4.2. Korekty kwoty podstawowej

2.4.2.1. Okoliczności obciążające i łagodzące

- (15) Komisja zwiększyła wysokość grzywien w przypadku przedsiębiorstw ArcelorMittal Fontaine i ArcelorMittal Wire France, ponieważ były już ukarane grzywnami za wcześniejszy udział w kartelach. Przedsiębiorstwo Saarstahl było już ukarane za udział w kartelu dotyczącym belek stalowych, lecz w odniesieniu do obecnego kartelu otrzymało pełne zwolnienie z grzywien, ponieważ jako pierwsze przekazało informacje na mocy obwieszczenia Komisji z 2002 r. w sprawie zwolnienia z grzywien.
- (16) Komisja uznała bardziej ograniczony udział przedsiębiorstw Proderac i Emme Holding, obniżając ich grzywny o 5 %. Grzywna dla przedsiębiorstwa ArcelorMittal España została obniżona o 15 % w zamian za jego współpracę poza zakresem obwieszczenia w sprawie zwolnienia z grzywien.

2.4.2.2. Zastosowanie limitu w wysokości 10 % obrotów

- (17) Grzywny dla kilku przedsiębiorstw przekraczałyby określoną w przepisach maksymalną wysokość grzywny równą 10 % obrotów w 2009 r., dlatego zostały obniżone do tej wysokości.

2.4.3. Zastosowanie obwieszczenia z 2002 r. w sprawie zwolnienia z grzywien

- (18) Komisja w pełni zwolniła z grzywien przedsiębiorstwo DWK/Saarstahl oraz w zamian za współpracę na mocy obwieszczenia z 2002 r. w sprawie zwolnienia z grzywien obniżyła grzywny przedsiębiorstwom Italcables/Antonini (50 %), Nedri (25 %), Emesa i Galycas (5 %), ArcelorMittal wraz ze spółkami zależnymi (20 %) oraz WDI/Pampus (5 %). Przedsiębiorstwa Redaelli i SLM nie wypełniły wymogów dotyczących współpracy, dlatego nie obniżono im grzywien.

2.4.4. Wypłacalność przedsiębiorstwa

- (19) Komisja zaakceptowała trzy wnioski o uznanie przedsiębiorstwa za niewypłacalne i przyznała obniżki w wysokości odpowiednio 25 %, 50 % i 75 % wysokości grzywny, która zostałaby nałożona w przypadku nieprzyznania obniżki. Komisja otrzymała wnioski od 13 przedsiębiorstw na mocy wytycznych Komisji z 2006 r. w sprawie grzywien.

3. DECYZJA

(20) Następujące grzywny zostały nałożone na mocy art. 23 ust. 2) rozporządzenia (WE) nr 1/2003:

1.	45 705 600 EUR	na ArcelorMittal Wire France SA i ArcelorMittal Fontaine SA, w tym ArcelorMittal Verderio Srl odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 32 353 600 EUR; w tym ArcelorMittal SA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 31 680 000 EUR
2.	36 720 000 EUR	na ArcelorMittal España SA, w tym ArcelorMittal SA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 8 256 000 EUR; w tym Emesa — Trefilería SA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 2 576 400 EUR; w tym Industrias Galycas SA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 868 300 EUR
3.	54 389 000 EUR	Solidarnie na Global Steel Wire SA i Moreda-Riviere Trefilerías SA, w tym Trenzas y Cables de Acero PSC, SL odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 40 000 000 EUR; w tym Trefilerías Quijano SA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 4 190 000 EUR
4.	12 590 000 EUR	Solidarnie na Companhia Previdente — Sociedade de Controle de Participações Financeiras SA i SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria SA
5.	22 000 000 EUR	Solidarnie na voestalpine AG i voestalpine Austria Draht GmbH
6.	8 874 000 EUR	na Fapricela – Indústria de Trefilaria SA
7.	482 250 EUR	na Proderac Productos Derivados del Acero SA
8.	46 550 000 EUR	na Westfälische Drahtindustrie GmbH, w tym Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft GmbH & Co. KG odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 38 855 000 EUR; w tym Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 15 485 000 EUR
9.	6 934 000 EUR	na HIT Groep BV, w tym Nedri Spanstaal BV odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 5 056 500 EUR
10.	0 EUR	Solidarnie na Saarstahl AG i DWK Drahtwerk Köln GmbH
11.	4 300 000 EUR	Solidarnie na Rautaruukki Oyj i Ovako Bright Bar AB, w tym Ovako Hjulsbro AB odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 1 808 000 EUR; w tym Ovako Dalwire Oy Ab odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 554 000 EUR
12.	2 386 000 EUR	na Italcables SpA, w tym Antonini SpA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 22 500 EUR

13.	6 341 000 EUR	na Redaelli Tecna SpA
14.	2 552 500 EUR	na CB Trafilati Acciai SpA
15.	843 000 EUR	na I.T.A.S. — Industria Trafileria Applicazioni Speciali — SpA
16.	15 956 000 EUR	na Siderurgica Latina Martin SpA, w tym ORI Martin SA odpowiedzialne jest solidarnie na kwotę 14 000 000 EUR
17.	3 249 000 EUR	na Emme Holding SpA